

1. 'I shall return!'

11 maart 1942 was een zwarte dag voor de Filippijnen. De Filippijnen, die eilandengroep in de Grote Oceaan, waren aangevallen door de Japanners. Amerikaanse troepen, onder leiding van generaal MacArthur, hadden de eilanden met enorme moed verdedigd. Maar het was niet gelukt. Op die dag, 11 maart 1942, moest generaal MacArthur vertrekken, in opdracht van president Roosevelt. Maar op dat moment sprak hij de volgende woorden: 'I shall return', 'Ik zal terugkomen'. Ruim 2,5 jaar werd dat zijn levensmotto. Wat iedereen ook zei, MacArthur wist maar één ding: 'Ik wil terugkeren om de Filippijnen te bevrijden!' De bevolking op de Filippijnen had vreselijk te lijden van de Japanners. Maar steeds waren er mensen die terugdachten aan die woorden van MacArthur: 'Ik zal terugkeren!' De mensen die hem zelf hadden meegemaakt, die wisten hoe ontzettend moedig deze generaal was. En als ze aan hem dachten, dan kregen ze weer moed. Dan glimlachten ze naar elkaar en ze kregen een blij gevoel van binnen. 'Weet je het nog? MacArthur heeft het gezegd: I shall return.' Ze geloofden in deze generaal. En zij vertelden dat weer door aan anderen, die de generaal niet zelf hadden gekend. En die vertelden het weer door aan wéér anderen. Zo ging het

verder. MacArthurs woorden brachten hoop in de duisternis. De mensen wisten: 'Wij worden niet vergeten! Er is iemand die niet rust voordat wij bevrijd zijn.' Op 20 oktober 1944 was het zover. Een paar uur nadat de eerste Amerikaanse troepen waren geland, op het eiland Leyte, kwam generaal MacArthur door de branding het strand op waden (foto).

Diezelfde dag nog sprak hij via de radio de mensen toe: 'People of the Philippines, I have returned!' 'Volk van de Filippijnen, ik ben teruggekomen!' *Wil je het zelf zien en horen? Kijk op: <http://www.youtube.com/watch?v=Wv1PF0tAE1s>*

2. Petrus heeft Jezus wél gezien

Als Petrus de brief schrijft, waaruit we gelezen hebben, dan denkt hij terug aan Jezus, hoe hij Jezus gekend heeft. En ook Jezus heeft die woorden gesproken: 'Ik zal terugkomen!' Petrus heeft Jezus Zelf meegemaakt, en juist daarom weet Petrus dat het wáár is: Jezus laat je niet alleen! Hij laat je nooit in de steek! Hij is voor jou bezig, en Hij rust niet voordat Hij jou een goede toekomst gegeven heeft.

Als Petrus denkt aan Jezus, dan komen al die beelden weer boven: hoe Jezus iemand die blind geboren was de ogen opende. Die blinde had nog nooit iets gezien, en opeens... opeens zag hij alles! Als Petrus aan Jezus denkt, dan ziet Hij Jezus weer voor zich: in de boot, op het Meer van Galilea. Er is een enorme storm, met huizenhoge golven. Het schip gaat zinken, ongetwijfeld! En dan, opeens, zegt Jezus tegen de storm: 'Zwijg! Wees stil!' En het wordt stil. Bladstil... Als Petrus er aan terugdenkt, dan krijgt hij wéér kippevel.

En natuurlijk, natuurlijk denkt hij ook weer aan het moment dat Jezus aan het kruis hing. Petrus, hij stond daar te kijken. Hij zag hoe Zijn Verlosser daar hing te bloeden, terwijl Hij onschuldig was. Hij hing daar voor hem, voor Petrus. Petrus die Jezus had verloochend, en had gezegd, drie keer: 'Ik ken Hem niet! Wat zeur je nou? Ik ken die Jezus echt niet!' En daar hing Jezus, om de straf te dragen voor zijn zonde. Voor hem, voor Petrus...

Ja, en als Petrus aan Jezus denkt, dan denkt hij zéker ook aan die eerste Paasdag, dat er vrouwen kwamen binnenrennen, die zeiden: 'Jezus leeft! Hij is opgestaan! Het graf is leeg! Kom maar kijken!' Petrus geloofde er eerst niets van, helemaal niets! Maar het was wél waar. En Jezus verscheen, ja echt, Hij verscheen, ook aan hem. Ook aan... Petrus.

Petrus heeft Hem meegemaakt, Hij weet dat Jezus leeft en dat Hij alle macht heeft. En Petrus heeft ook meegemaakt dat Jezus naar de hemel voer. Dat Hij in een wolk verdween. Maar Petrus weet het héél zeker! Jezus zal terugkomen! Dat heeft Hij beloofd! En in

die tussentijd kun je Jezus niet zien, maar Hij is er wel! Hij blijft vanuit de hemel betrokken, met hart en ziel betrokken bij Zijn mensen op aarde.

Petrus weet dat. En daarom heeft hij het verteld, aan iedereen die het maar horen wilde: 'Vertrouw Jezus! Vertrouw Hem nou echt! Hij is betrouwbaar! Ik heb Hem zelf meegemaakt! Ik weet dat Hij de dood heeft overwonnen! Hij leeft! Hij is nu bij God! Hij wil ook jouw Redder zijn. En op een dag komt Hij terug, zo zeker als een huis!' Petrus heeft het overal verteld, net als de andere leerlingen van Jezus. Dat geloof, dat bleek aanstekelijk! Het ging van de één op de ander. En zo is het de wereld overgegaan.

3. Gelukkig is wie Hem niet gezien heeft en toch gelooft

Nu schrijft Petrus een brief, naar de gelovigen in Klein-Azië, wat wij nu Turkije noemen. Die mensen daar hebben het niet gemakkelijk. Petrus weet dat ze vervolgd worden omdat ze geloven in Jezus. Ze raken hun baan kwijt. Ze worden weggepest uit de dorpen waar ze wonen. Ze worden uitgestoten uit hun familie. Ze worden gevangen gezet, en gemarteld, en vermoord. En als Petrus dat hoort, dan schrijft hij deze brief, om ze een hart onder de riem te steken. En wat schrijft hij dan? Vers 5: 'U ziet de redding tegemoet, die aan het einde van de tijd zeker geopenbaard zal worden.' Oftewel: 'Hij komt terug! Jezus! Hij heeft het beloofd!' Vers 6: 'Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei beproevingen verduren. Zo kan de echtheid blijken van uw geloof – zoveel kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en zo verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren.'

Petrus zegt: 'Laat de moed niet zakken, als het leven tegenzit! Denk maar aan goud, dat moet ook gelouterd worden in het vuur. Juist in het vuur wordt het púúr goud.' En dan vers 8: 'U hebt Hem lief zonder Hem ooit gezien te hebben; en zonder Hem nu te zien gelooft u in Hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding.' In die woorden proef je verwondering van Petrus: 'Ik heb Hem zelf gezien, maar jullie... Jullie hebben Hem niet eens met eigen ogen gezien, en tóch houden jullie zoveel van Hem! Terwijl je Hem niet eens ziet, geloof je in Hem en je ervaart een onuitsprekelijke, hemelse vreugde!'

Denk maar weer even aan de Filippijnen: ook mensen die MacArthur nooit zelf hadden gezien, werden toch blij als ze over hem hoorden. 'Hij zal niet rusten voordat hij ons heeft bevrijd! Wij worden niet vergeten!'

Je hoeft Jezus niet zelf gezien te hebben, om toch in Hem te geloven. Sterker: Jezus zegt Zelf dat je een gelukkig mens bent, als je niet ziet en toch gelooft. Dat hebben we toch net gelezen? Hij zegt dat tegen Thomas. Thomas, die was er de eerste keer niet bij, toen Jezus na Zijn opstanding verscheen aan Zijn discipelen. Ze kwamen het allemaal vertellen: 'Thomas! We hebben Jezus gezien!' Maar Thomas kon het niet geloven. 'Eerst zien, en dan geloven,' zei hij. En toen, een week later, was Jezus er wéér! En nu was Thomas er wél bij. 'Kom maar, Thomas,' zei Jezus. 'Voel maar de littekens in Mijn handen, en in Mijn zijde. Wees niet ongelovig, maar geloof!' En Thomas? Die kon toen alleen nog maar stamelen: 'Mijn Heer en Mijn God!'

Op dat moment deed Jezus die uitspraak. 'Omdat je Me gezien hebt, Thomas, daarom geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Die uitspraak van Jezus, die gaat over jou! En over u en mij! Als jij gelooft in Jezus, terwijl je Hem nooit gezien hebt, dan ben je een gelukkig mens!

Wat schreef Petrus? Je hebt een 'uitsprekelijke, hemelse vreugde!' Zelfs als het leven tegenzit, is er een diepe blijdschap van binnen, in je hart. Petrus schreef aan mensen die vervolgd werden om hun geloof. En dat is de ervaring van christenen door alle eeuwen heen. Jezus geeft blijdschap, zelfs als je moet lijden om je geloof.

In de tijd van het communisme werden in Rusland christenen vervolgd. Eén van die christenen schreef het volgende: 'In de tijd nadat onze gemeente door de politie was gesloten, verbleef ik een tijd in de gevangenis. En toch... ik verzeker je: in mijn hart was het

alsof ik die tijd doorbracht in de Hof van Eden, in het paradijs. Er ging bijna geen nacht voorbij dat ik niet een keer uit bed kwam om God te danken. Wat was het dan waar ik zo blij om was? Dat kwam doordat ik wist dat Hij op een wonderlijke manier aanwezig was, dat Hij bij mij was. Het enige dat ik moest doen was: knielen voor God en Hem danken dat Hij zo voortdurend, zo trouw bij mij was.'

Er is een Redder, Jezus Christus, die jou nooit vergeet, die jou nooit loslaat! Je mag altijd alles aan Hem vertellen in je gebed. En als je dat doet, dan zul je merken dat Hij steeds meer een Vriend is, een Vriend met wie je vertrouwelijk mag omgaan. Een aanbiddelijke Vriend. Hij is Koning, Hij is heilig, Hij is groots en verheven, Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. En tegelijkertijd is Hij zó dichtbij! Je mag zó intiem met Hem omgaan. Daar word je heel stil van, en heel gelukkig, en heel dankbaar, en heel blij.

4. Genade geeft vreugde

Een 'onuitsprekelijke, hemelse vreugde', zegt Petrus. Met dat woordje vreugde, daar is iets bijzonders mee aan de hand. Het Nieuwe Testament is geschreven in het Grieks. En in die oorspronkelijke taal staat er het woordje 'chara', 'vreugde'. En 'chara', dat hangt taalkundig heel nauw samen met 'charis'. Nou, dat woord 'charis', dat kennen we allemaal wel. Als je 'charisma' hebt, dan heb je een bijzondere gave, een genadegave. 'Charis' betekent 'genade'. Een 'charismatisch' spreker, dat is een begenadigd spreker. Genade, dat is iets wat je niet verdient, maar wat je zomaar krijgt, wat je toevalt.

En dat is nu precies wat God geeft: Hij heeft genade, Hij geeft je ruimte, Hij spreekt je vrij van zonde en van fouten, Hij geeft je heel royaal Zijn liefde, Zijn zorg, Zijn nabijheid, Zijn zegen. Dat is allemaal genade, allemaal 'charis'. En die 'charis', die brengt 'chara', vreugde, blijdschap!

Wat zegt Petrus? 'U ervaart een onuitsprekelijke, hemelse vreugde, omdat u het einddoel van uw geloof bereikt, uw redding.' Redding, dat wil zeggen: God neemt jou aan! Hij aanvaardt jou als Zijn kind. Je mag bij Hem horen, je bent kostbaar in Zijn ogen. Hij is altijd bij jou, altijd! Ook als ze je op school niet zien staan, God ziet je wel staan!

Als ze groepjes gaan vormen bij gym, en om de beurt mogen de groepjes er iemand bij kiezen, en jij weet van te voren al dat jij weer als laatste gekozen wordt, dan doet dat pijn. 'Ze zien mij niet zitten.' Maar God ziet je wel zitten! En let maar op: als jij je beschikbaar stelt voor God en je zegt: 'Here God, gebruik mij maar!' dan gaat God in jouw leven door je heen werken. En dat geeft zóveel blijdschap! Als je ziet dat door jou iemand anders weer een beetje opfleurt, daar fleur jij zelf ook van op!

Voor God ben jij belangrijk! Ook als je succes hebt bij je klasgenoten, of je studiegenoten, of je vrienden, je bent knap, je bent, leuk, maar als je 's avonds in bed ligt voel jij je leeg, je voelt je waardeloos, eenzaam. Succes hebben maakt je uiteindelijk niet gelukkig. De enige die je werkelijke vreugde geeft, is God! Hij geeft je leven echt zin, echt betekenis. Want de zin van je leven ligt er niet in dat andere mensen 'Oooh' roepen, en 'Aaah', als ze jou zien. Als jij een knappe meid bent, dat is wel leuk, maar daar raak je aan gewend. En op een gegeven moment wordt het zelfs irritant. Dan denk je: 'Vindt die jongen nou alleen mijn lichaam leuk, of gaat het hem nou om wie ik echt ben?'

Datzelfde geldt voor succes, en rijkdom. Een vriend van mij had een relatie en die ging uit. Toen was hij weer alleen. Hij had een enorm goeie baan en was steenrijk. Voortdurend waren er vrouwen om hem heen. Hij zei: 'Ik word er niet goed van! Want ik weet voortdurend niet of het die vrouwen gaat om mij, of om mijn geld.'

5. Het is onuitsprekelijke, hemelse vreugde!

Geld brengt je geen echte, diepe blijdschap. En knap zijn ook niet. En populair zijn ook niet. De diepste blijdschap vind je alleen bij God. Een 'onuitsprekelijke, hemelse vreugde'. 'Onuitsprekelijk', je

kunt het vaak niet in woorden zeggen. Er zijn van die momenten dat je de goedheid van God kunt ervaren. Dan lijkt het wel of je hart knapt van vreugde. Dat kun je niet zeggen. Je kunt er alleen maar van zingen! Daarom zingen we ook veel in de kerk, en in deze dienst! Je moet maar eens opletten. Overal ter wereld waar christenen bij elkaar komen, duurt het nooit klang, of ze gaan samen zingen! Als je van de zomer op reis gaat, op vakantie, waar dan ook, ga maar naar een kerk: overal wordt gezongen! Dat is niet in alle godsdiensten zo! Je vindt dat bijna in geen enkele godsdienst, maar wel in het christendom! Waar Jezus Christus wordt aanbeden, daar ga je vanzelf zingen! Omdat je het gewoon niet kunt zeggen: 'onuitsprekelijk'!

De vreugde is ook 'hemels', zegt Petrus. Letterlijk staat er: 'verheerlijkt'. Het is een 'verheerlijkte vreugde', de heerlijkheid van God, die straalt van je af.

In de Bijbel wordt verteld over Mozes, die het volk Israël uit de slavernij van Egypte door de woestijn leidde naar het beloofde land. Onderweg bleef het volk een tijdlang gelegerd bij de berg Sinaï. Mozes klom die berg op, en sprak daar, op de top van die berg, met God. En wat staat er nu, in Exodus 34? Toen Mozes de berg af kwam, waar hij met God gesproken had, toen straalde zijn gezicht. Hij straalde zó fel, dat hij een doek voor zijn gezicht moest doen, om de mensen niet te verblinden.

Als jij 's morgens opstaat en je gaat bidden, je het even een moment met God, en je gaat zó de dag in, dan straalt je dat uit. Dan straalt je blijdschap uit, vreugde, zelfs als het leven tegen zit. Dat is die 'hemelse vreugde', die 'verheerlijkte vreugde'.

Zonder dat je Jezus ooit hebt gezien, kun je toch van Hem houden. Je kunt oneindig veel van Hem houden! Want Hij heeft jou gered door Zijn kruis en door Zijn opstanding. En Hij heeft het gezegd: 'Ik zal terugkomen. I shall return.' Dan mag je Hem zien met eigen ogen. En daar mag je je nu al op verheugen! Als je met Hem leeft, als je in je gebed alles vertelt, als de doet wat Hij vraagt, dan leef je dicht bij Hem, en dan ga je stralen! Zonder dat je Hem ziet, geloof je in Hem, Dat geeft oneindige vreugde!

6. Liefde voor Jezus geeft echte blijdschap

Tenslotte nog dit. Een verhaal dat ik las. 'Papa, hou jij van Jezus?' vroeg de kleine Lieke aan haar vader. Een beetje schouderophalend zei hij: 'Jezus? Die is dood, schat. Ze hebben Hem aan een kruis gehangen. Dat was het eind van Zijn leven.' 'Maar pap,' zie Lieke, 'Jezus stond weer op! En als Jezus niet zou leven, konden wij ook niet leven! Hij geeft ons alles!'

'Lieke', zei haar vader. 'Hoe kan ik nou houden van iemand die ik nooit gezien heb? Vertel me dat dan eens.'

Lieke wist eerst niet wat ze moest zeggen. Haar vader keek glimlachend toe hoe zijn dochter van haar stuk gebracht was.

Na een tijdje zei Lieke: 'Pap, hoe oud was ik toen mama overleed?'

'Zes maanden, lieverd.'

'Dan kan ik niet zeggen dat ik haar ooit heb gezien. Ik kan me haar helemaal niet herinneren. Maar u hebt altijd zoveel lieve dingen over haar verteld. U hebt altijd geprobeerd om mij van haar te laten houden. En ik hou ook echt van haar, al heb ik haar nooit gezien.'

Toen keek Liekes vader haar aan, en er kwamen tranen in zijn ogen. 'Lieke, vandaag heeft God door jou heen iets tegen mij gezegd. Door wat jij zegt, begrijp ik opeens wat God wil zeggen. Wil jij voor mij bidden, dat ik veel van Jezus mag gaan houden?' Dat deed Lieke, en dat gebed, dat werd al snel verhoord.

Er is een Redder, die wij niet zien. En toch mogen we van Hem houden. Toch geeft Hij ons blijdschap. Die blijdschap is er ook voor jou! En ook voor u en voor mij! Besef u dat? Besef jij dat? Bid maar of je veel van Hem mag houden! Dat je alleen maar gelukkiger wordt met Hem. Dat gebed, dat wordt zéker verhoord! Amen.

